

A MUNKÁ

XV. évfolyam. 16. szám.

Ára 16 fillér

Salgótarján, 1937 április hó 17

A kultuszminiszter
beszéde Gömbös
Gyuláról.

A hivatott történetíró tárgyi-lagosságával, a politikus éleslátásával és a melegen érző barát szívbéli ragaszkodásával idézte fel Hóman Bálint vallás- és közoktatási miniszter a Nemzeti Egyiség Pártjában a tragikusan elhunyt Gömbös Gyula volt miniszterelnöknek nemes és felejthetetlen emlékét. Abból az alkalomból kifolyólag, hogy Sztranyavszky Sándor Gömbös Gyula művészi arcképével ajándékozta meg a pártot, a kultuszminiszter ennek a festménynek leleplezésekor élő szavakkal egy másik arcképet rajzolt a volt miniszterelnökről, olyan arcképet, amelynek minden vonása az egykori valóság elemeiből tevődött össze és méltó mása volt Pólya Tibor kiváló alkotásának.

Hóman Bálint történetírói hivatásának megfelelően pontosan megjelölte azt a helyet, amelyet az elhunyt miniszterelnök a háboru utáni Magyarország politikai történetében betöltött. Először néhány mondattal Gömbös Gyula egyéniségét és jellemét rajzolta meg. Rámutatott arra, hogy a volt miniszterelnök elmélkedésre és ábrándozásra hajlamos lélek volt, ezt a tulajdonságát azonban ellensúlyozta az akadályt nem ismerő erős férfi határtalan akaratereje. Fanatikusan hitt nemzetében, annak jobb jövőjében, bizott önmagában és rendíthetetlenül meg volt győződve arról, hogy küldetésével az egyetemes magyarság céljait szolgálja.

Ahhoz a politikai nemzedékhez tartozott, amely felismerte és megérezte, hogy a háboru előtti liberálisizmus és materializmus idejét mult, elavult s a magyarságnak új világnézeti utakon kell a maga boldogulását keresnie. Ennek az új politikai nemzedéknek legtehetségesebb, legjellegzetesebb képviselője és egyéniségének páratlan hatóerejénél fogva legkimagaslóbb alakja volt.

Gömbös Gyula politikai rendszerének irányító gondolata a nemzeti öncélúság volt, amely az ő fogalmazásában azt jelentette, hogy minden a nemzetért van: hadsereg, gazdaság, hitel, kereskedelem, s hogy mélysegesen el kell merülni a magyar problémákba, fokozni kell a magyar erőket és a közérdeket minden körülmények között fölébe kell helyezni a magánérdeknek. Politikájának végső célja a nemzeti társadalom minden rétegét egybefogó nemzeti egység megteremtése volt. Ezt az egységet azonban nem erőszakos eszközökkel, nem diktatúrával akarta megvalósítani, hanem a magyar lelkek összehangolásával, koncentrációjával, ezt pedig a nemzet nevelésével, egységes nemzeti világnézet kialakításával óhajtotta elérni. Ezért üzent hadat Gömbös Gyula mindannak, ami a nemzetet ellenséges osztályokra bontotta, ezért akarta

Út a lelki oázis felé.

Hegel, a német bölcselet, a történelmi idealizmusról írt munkájában mondja, hogy amily mértékben kifejlődik az emberi szellem, oly mértékben ébred mindinkább öntudatra. A tépelődő emberben ma önként felvetődik a kérdés: érdemes-e küzdeni és szenvedni a pusztító életért, mely ideálok, azaz mélyseges természetű tudat nélkül csak máról-holnapra való vergődés? A modern ember iránytű nélkül hanykolódik ép akkor, midőn az élet nehézségei és küzdelmei minden téren ijesztően növekednek, midőn ép ezért fokozottan reászorulna szilárd és örök eszményekre. Nincs a vallásnak, filozófiának, erkölcsnek, művészetnek, társadalmi és politikai kapcsolatoknak olyan mozzanata, mely ne vált volna kétes és vitatható értékűvé az ujkori ember szemében. Mint utolsó remény támad fel elméjében az a gondolat, hogy talán a maga lelkiéletének minél teljesebb feltárása vezet valamiféle szilárd pont felfedezésére, ahol megvetve lábát, visszacserezze azt, amit már egykor birt, de könnyelműen elvesztett: lelkiének nyugalmát és életének harmóniáját.

Körülbelül ez ma a kultúremler mindenütt. Akár egész Európában, akár csak itt Salgótarjánban. Még mindig nem jutott el a nyugtalanságoldó megoldásig, a bizonyosságig, ahol megszűnnek a kételemek. Még nem érkezett el szépségkereszténységén túl a dogmákig, a nemzeti hagyományokon át a nemzeti energiáig, a feladatlatás után a feladatvállalásig, a békétől a harcig. Még tulságosan szabad a lelke.

Mintegy négy esztendővel ezelőtt Salgótarjánban is megindult egy szerény, de annál lelkesebb csapat, hogy a lelkek ezen evolúcióját elősegítse, hogy összeöllekezzen a néppel, a palocsággal, kiemelje annak értékeit, eredetiségét, amelyet valami álszégnyenkezéssel oly sokáig negligáltunk. Pedig a külföldet, ugy most, mint az előző időkben, nem a mi általános középeurópai nivónk, ez a náluk is

meglevő szintelen típus érdekelte, hanem az, ami bennünk sajátosan magyar, ami nemzeti jellegűnköt alkotja s amit leglisztábban, legépebben megőrizve a magyar néplelekben találunk meg. A Salgótarjáni Balassa Bálint Társaság lelkes tagjainak önzellen, nemes célkitűzése nem volt egyéb, mint legyűrni az ellenálló anyagot, testekké faragni a fát, a követ, a márványt, vessé kovácsolni a lombha szavakat, formákba kényszeríteni a hangot és a tehetetlen valóságot, egyszóval: a művészet és irodalom, ami viszont nem egyéb, mint teherviselés, szolgálat, gyöt-rődő munka: kariatida. Az irodalom és a művészet célja pedig új tömegek meghódítása a kultúra számára, hogy azután ezek a megnövekedett tömegek megnövekedett színvonalal és életprogrammal valóítsák meg az emberiség új, nagy céljait. Am lehet a politika, a társadalomtudomány és a közgazdaság dolga a tömegek megszervezése, a célok megmutatása és megérezése, de a stílus megkeresése, amellyel ezeket a tömegeket föl lehet keresni és meg lehet találni, vagyis a célok artisztikussá tétele és az örök ember kinyilatkoztatása — ez az irodalom és művészet.

Salgótarján kulturált közönsége megértéssel fogadta a Balassa Társaság célkitűzését és zászlóbontását, ezt legjobban azzal igazolta, hogy a Róm. Kat. Olvasókörben tartott nyilvános felolvasó ülésein mind nagyobb és nagyobb számban jelent meg. Igazolta, hogy a mai szellemi kaoszban egyedül az örök szépség, az irodalom és művészetben keresztül találja meg leghamarabb a zavaros problémákból kivezető egyenes utat, ebben és ezen keresztül találhatja meg önmagát. Igazolta az irodalom és művészet iránti vágyát továbbá azzal is, hogy a karitatív egyesületek által megrendezett estélyeken ugyszólván megkövetelte a művészetet. Hogy aztán a fővárosból importált művészet nem vitte sokkal közelebb a lelki kiegyensúlyozottsághoz, hanem csak el-

ményt, ideig-óráig tartó élvezetet és szórakozást nyújtott, ez nem annyira az előadó művészeknek, mint inkább a műsor számok adhoc, helytelen kiválasztásán mulott. Nem az előadás tartalmi lényege volt a fontos, hanem az előadó művész személye.

Most, hogy sok küzdelem és harc után sikerült a Balassa Társaság alapszabályainak jóváhagyását kieszközölni, ujult erővel készül célkitűzésének minél intenzívebb megvalósítására. Lapunk más helyén megjelenő, ezirányú felhívásukat körlevelekben is megküldik mindazoknak, akik esztendőekkel ezelőtt az alapfelfektésnél és azóta is megértő barátai, támogatóik voltak. Ideális lelkekkel szeretnék volna mindenkinél a körlevelet megküldeni, sajnos, ebben meggátolja őket anyagi erejük csekélyisége. Ezúton kérem nek tehát mindenkit, azt is, akinek külön körlevél nem jut, hogy álljon melléjük olyan jó magyar szívvel, mint amilyen jó szívvel és szeretettel várnak ők minden komoly, hazáját és az emberiséget szerető magyar embert.

A magyarság sorsa nem a népen és nem a költőn és művészen mulik csupán, hanem azokon a kultúremlereken leginkább, akik nem nép és nem költők, művészek, de látják a költőt és művészt és vezetik a népet. Letagadhatják őket előle, de oda is ajándékozhatják neki. Ők nemcsak vers, novella, essay és regény s nemcsak kép, szobor és zene, de a dolgok új látása. Szavaikat a tanító tanításra, a bíró ítéletre, a pap vigasztalásra válthatja. Állásfoglalás ők életük s a nemzeti élet minden vitás pillanatában. Modor és öntudat, vágyak szárnya s felelősség sulyai. Fogadják be őket s vezessék le a néphez, ha nem is műveltek, de szellemüket, hogy ott lehessenek mellettük, amikor évszázadokat dob el s talán csak pillanatokot markol meg helyette.

Csekély anyagi támogatáson kívül ez a legliszteletesebb kérésük.

Merem hinni, sőt meg vagyok győződve, hogy Salgótarján közönsége méltányolni fogja ezt a nemes törekvést s nagy tömegben indul el az általuk itt megnyitott uton a lelki oázis felé!

(—ány.)

lerombolni az egyes nemzeti rétegeket elválasztó falakat, ezért helyezkedett szembe a magánérdekeket tulságosan előtérbe helyező szélsőséges individualizmussal, s ezért hirdette a nemzet sorsközösségét, amely egyforma jogokat és köteleességeket jelent a nemzet minden tagja számára.

Távolállott tőle az a szándék, hogy idegen politikai rendszereket utánózzon, vagy átültessen, politikája valóban magyar volt, a magyar földben gyökerezett és a magyar nép iránt érzett olthatatlan szeretetből táplálkozott. Ellenfeleinek vádjá ellenére sohasem törekedett diktatúrára, tisztelte és ragaszkodott a magyar alkotmányhoz. Politikájának legfontosabb bázisa, gondoskodásának igazi tárgya a magyar falu népe volt, mert a kisgazda osztályban és a földmunkásságban látta a legmegbízhatóbb és legerősebb nemzetfenntartó réteget. Ennek a politikának a szellemében jött létre a gazdaságvédelem, a telepítési törvény, a hitbizományi reform, amint hogy minden intézkedésében a népi gondolat és a szociális szellem nyilvánult meg.

Igy éledt ujja Hóman Bálint magas szárnyalású szavaiból a halott Vezér emléke, amely immár a mai magyar nemzedék legértékesebb politikai öröksége. Ma sem

tehetünk egyebet, mint hogy az ő szellemében, az ő akaratát követve és az általa kijelölt utakon járva igyekszünk megteremtteni a kiegyensúlyozott, békés és megelé-

gedett magyarok országát, hogy mielőbb elérhessük azt a célt, amely Gömbös Gyula lelkében élt s amelyért végső pillanatáig küzdött és dolgozott.

„A MUNKÁ” TÁRCÁJA

KUTYASORS.

Írta: Kollay Imre.

Az elmúlt nyáron ismerkedtem meg vele, abban a kis ausztriai üdülőben, ahol családoddal a pihenés gondtalan napjait töltöttem.

Már az első napon jó pajtások lettünk. Együtt mentünk a közeli erdőbe ismerkedni a környezettel, az ebédnél mellém ült, mikor a szobánkba visszavoltunk oda is besurrant és boldogan mosolygott.

Igen, mosolygott, mert Lumpi a hosszúszerű kis német tacsó minden érzésszeli hangulatváltozását ki tudta fejezni nemcsak gesztusokkal és hanggal, hanem a pófájával, — bocsánat, — az ábrázatával is. Ha örült, ragyogott a szeme, kitágult a pupillája és hosszukás feje szinte kitélt, megdömbölyödött a nagy boldogságban. Ha viszont rossz lát tette a tüze vagy nem foglalkoztak vele kellőképpen, elszomorodott, kedvetlen volt, a feje megnyulott, szinte lögött az orrát, talán még sápadtabb is volt a pófa szörzele, mint máskor. A szeme ilyenkor fénytelenül és egykedvűen pislogott rozsdabarna szemöldöke alatt. De volt Lumpinak még számos, egymástól pontosan elhatárolható, egészen egyéni hangulatmegnyilatkozása is. Hol eszélesses volt, mint egy elkényeztetett szép asszony, hol meg bohózkodott és mindenre kapható igazi pajtás-

nak bizonyult. De voltak egészen szürke napjai is, mikor fölényes és blazírt volt. Egy azonban bizonyos, hogy bár mit is tett, bárhogyan is viselkedett, nem lehetett rá haragudni, sőt mennél jobban megismertük, annál jobban szerettük. Nem panaszkodhatok, mert ezt a családunk részéről megnyilatkozó nagy szeretetet Lumpi teljes mértékben értékelte és viszonzta is. Sőt annyira nyíltan és leplezetlenül adott kifejezést érzelmeinek, hogy ez gazdája részéről komoly feltékenységre adott okot. De hiábavárt volt a szidás, a verés, ha csak tehettem, kisorant és eltűnt a háziak figyelő szeme elől, hogy felkeressen bennünket akár a szoba ajtaján kopogtatva karmaival, akár utánunk loholva az erdei sétán. Gazdája az állatorvos bizonyára jó ismerője a kutya természetnek gondolva, hogy Lumpi nagy nyári szerelme pár hét múlva, — elutazásunkkal, — ugysis véget ér, — beletörődött a változhatatlanságba.

Igy azután Lumpi ugyszólván egészen a miénk lett.

Dél előtt a feleségem lábánál ült és okos kis fejét hol jobbra, hol balra fordítva figyelte a kézimunkázó kezét jártát. Ebéd után, amíg mi aludtunk, a fiammal cserkészett vagy futbalozott. Ehhez is nagyszerűen értett Lumpi. Ugy vitte orrával a labdát, hogy a legkiválóbb center is megirigyelhetné volna. Ha bementünk a városba, elkísért az autóbusszig és mikor visszajöttünk már ott várakozott a megállónál. Igazán elemében azonban akkor volt, mikor elhagy-

A Salgótarjáni Balassa Bálint Társaság toborzója.

Salgótarján és környéke közönsége bizonyára még nem felejtette el azokat a meleg és bensőséges hangulatú irodalmi és zenei esteket, melyeket két évvel ezelőtt az akkor még alakulóban lévő Balassa Bálint társaság rendezett. Fáradhatatlan ügybuzgalommal és pártfogóinknak támogatásával végre elértek azt, hogy a Belügyminisztérium alapszabályainak jóváhagyta és így most már megkezdhetjük rendszeres munkaságunkat.

Hogy Társaságunk hivatása magaslatán állhasson és tervbe vett kulturális feladatokat teljesíthessék ahhoz rendes tagjaink fáradhatatlan munkássága mellett szükségünk van mindazoknak a támogatására, akik a magyar irodalmat, zenét, művészetet, — különös tekintettel a palóc népművészetre, — szeretik, becsülik és annak fejlesztése érdekében felénk jó szívvel nyújtják segítő jobbukat.

Mi hisszük, hogy Salgótarján és környéke minden kulturális törekvése iránt annyira fogékony lelkű közönsége megértéssel fogja támogatni céljainkat és kitűzött terveinket azzal, hogy Társaságunk pártoló tagjainak sorába lép.

Csekélység az, amit mi Öntől kérünk, csupán két pengő évi pártoló tagsági díjat. Mi nem gyűjtöni, kérni akarunk, hanem adni, adni magyar szívünk minden dobbanásából mindenkinek aki szívben — lélekben magyar és akinek

céljaink — a magyar kultúra terjesztése közel áll lelkületéhez. Pártoló tagjaink az alapszabályok értelmében nyilvános irodalmi, zenei estjeinken és kiállításainkon díjtalanul vehetnek részt, egyéb estjeinken kedvezményes áru jeggyel. Kiadványainkat részben díjtalanul, részben önköltségi áron fogják kapni.

Minél számosabban sereglenek táborunkba, annál több szellemi és anyagi értéket tudunk adni barátainknak.

Pártoló tagjaink sorába való belépés szándékát szíveskedjék a mellékelt belépési nyilatkozat felhasználásával bejelenteni és a válasz borítékban címünkre mielőbb elküldeni. A nyilatkozaton olvasható névalírást és pontos címet kérünk. Amennyiben bármely oknál fogva nem áll módjában bennünket támogatni, az esetben is kérjük, hogy legkésőbb 10 napon belül propaganda küldeményünket visszaküldeni szíveskedjék. Bármilyen kérésre, vagy kérdésre szívesen válaszolunk. Minden ügyben szíveskedjenek titkárukhoz fordulni. (Cím: Koltay Imre, Salgótarján, Hunyad-u. 5.)

Nagy hálára kötelezve bennünket, ha rokonai és barátai körében is szereznék számunkra híveket.

A Salgótarjáni Balassa Bálint Társaság szeretettel hívja és várja Önt, pártoló tagjai sorába.

Salgótarján, 1937. április 6.
Koltay Imre s.k. Dr. Dornay Béla s.k.
titkár. elnök.

Lengyel és magyar

barátkozásnak volt színhelye Salgótarján április 14-én délelőtt 11 órakor. Az itt állomásozó Báthori István 7. kerékpáros zászlóaljnak nyújtotta át gróf Mycielszki Kázmér lengyel ügyvivő a 3. Báthori István lengyel nehéz tüzérezred egy hatalmas képét, amely a Békéshegy-i csata színhelyét ábrázolja, továbbá a 81. Báthori István lengyel lövészezred által ajándékozott művészi diszkardot, melynek pengéjén Pilsudszky marsall dombozművé arcképe és az adományozás ténye van megörökítve. Az ünnepség a laktanya mellett lévő Báthori István szobor előtt folyt le nagy közönség jelenlétében.

A térséget ez alkalomból gyönyörűen feldisznították s a fenyőfűzéses oszlopokon lengyel és magyar lobogókat lengetett a tavaszi szellő. A lengyel ügyvivő a közös, dicső multat felidéz és a jelenben is meglevő lengyel-magyar ragaszkodást dokumentáló beszédéből kiragadjuk a következő szavakat: "...a két lengyel csapatot is az általuk viselt névben nemcsak a katonai bátorság, bölcsesség és áldozatkészség eszményképét, hanem egyúttal a magyar és lengyel nemzet összekötő kapcsolatait látja... Az az

idő, amikor a két nemzet csapatai Báthori István vezetése alatt közösen hadbászáltak, hogy szembeszálljanak azon veszedelem ellen, amely az egész nyugati kultúrát veszélyeztette, elmúlt. Nem kevésbé manapság is az egymástól nagy távolságra lévő csapatok országuk határszára ugyanugy őrtállanak egy kelet felőli veszedelemmel szemben, áthatva attól a mély érzelmektől és bajtársiasságtól, amely őket a multban is egybekötötte...

A magyar katonák éltetésével jelezte be a lengyel ügyvivő a nagy éljenzéssel és tapsal fogadott beszédét, melyre vitéz Bagossy István alezredes válaszolt, hálással megköszönve az értékes, szép ajándékokat, a közös történelmi vonatkozású hagyományok állandó ápolását hangoztatva, meleg üdvözlést küldve, sok szerencsét és sikert kívánva a lengyel ezredeknek!

A megjelent közönség lelkesen éljenezte a katonás és bajtársias tónusu beszédet.

Gróf Mycielszki Kázmér lengyel ügyvivő átnyújtotta ezután vitéz Bagossy István alezredesnek és dr. Tisza Lajos főhadnagynak a 81. lengyel vadászezred

tuk a villát és bebarangoltuk a közeli erdős dombokat. Ilyenkor boldogan rohant előre, hosszúszerű nagy barna fülei szinte usztak utána és pillanatok alatt eltűnt a sűrűségben. Nem volt az erdőnek olyan rejtett zuga, amit ő fel nem kutatott. Hol egy erdei nyul vacskát lelte meg felfelve, üldözve a nyulat erdőn át és addig ugatva sürgető, követelődző hangon, amíg odamentünk, hogy felfedezését tudomásul vegyük. Máskor meg hatalmas sündisznót fedezett fel fiam nagy öröme. Egyszóval Lumpi, az igaz jó cimborá velünk örült, velünk busult, velünk nyaralt, — csak éppen, hogy gondolatait nem tudta szavakba önteni, de mindig hűséges és őszinte volt, talán éppen azért, mert nem tudott beszélni.

Ennyi közös emlék és jó cimboraság után érthető, hogy fájdalmas volt a bucsúzás Lumpitól. Látni ezt gazdája, hogy a válás nehéz perceit megkönnyítse, megígérte, hogy Lumpi elsőszülött legszébb gyermekét el fogja küldeni nekünk. Úgy is lett. Egy szép napon a posta kis faketreget hozott, benne egy kölyök-kutyával. Nem volt nagyobb, mint két ököl, de ugyanolyan volt, mint az anyja. Az egész család nagy örömmel gondozta, babusgatta és Lumpi, — mert ezt a nevet kapta, az anyjához fűződő szép emlékekre való tekintettel, — nagyon boldog és megelégedett volt.

Szépén fejlődött, okosodott és nagyon rendes, szofogadó kutya vált belőle. Ott csetlett-bolított a lábak alatt, folyton

a nyomunkban, egyik szobából a másikba. Mikor jó idő volt, a kertbe is kivittük, ahol egykettőre megismerkedett a környezettel, de láttuk, hogy nem volt nagyon elragadtatva az ötven négyzetgölnyi területtől. Egy pár kört futott, aztán unottan feltúrta két helyen a vörös salakot, majd visszatért a lakásba, pokrócból készített kis vacskára. Egészen olyan volt, mint az anyja. Rozsdabarna színű német tacsó. A szeme is olyan bogárfekete, mint az anyjé és mégis, — mégis...

Egyelőre nem mertük nyíltan egymás előtt bevallani, de mindnyájan éreztük, tudtuk, hogy ez a Lumpi nem olyan, mint az volt ott, az ausztriai nyaralóban. Ennek nincsen egyéni karaktere, hangulatai. Nem ül ki soha az ábrázolásra, — bocsánat, — a potájára, — az érzelmek különféle skálája. Bevallom, csalódtunk Lumpiban.

Resteltem a dolgot, mert levelezésben állottunk az állatorvossal, aki mindig élénken érdeklődött a kutya után, gondolván, hogy igen nagy örömet szerzett vele.

Kerestem hát valami mentséget Lumpi számára, ami indokoltá teszi, hogy nem váltotta be a hozzáfűzött reményeket. És találtam is.

Az első Lumpit új környezetben, ragyogó nyári napsütésben, fenyvesek között ismertük meg, mikor a lelkünk lerázott minden szürke gondot és vidám,

ezredjelvényét, vitéz Bagossy alezredes pedig felkérte a lengyel ügyvivőt arra, hogy e nap emlékére a 7. kerékpáros zászlóalj emléktábláját fogadja el.

Ezután a lengyel, majd a magyar Himnuszot játszotta el a bányatársulati zenekar. Utána a szobor körül elhelyezkedett előkelőség előtt, magyar indulóra,

ropogó diszmenetben vonult el a kivézenyelt zászlóalj.

A közönség meghatódott lélekkel oszlott széjjel, közöttük sok hadviselt a lengyel mezőkre repült lélekben, ahonnan a lengyel-magyar dicsőségnek viszájáró levegője járt közöttünk ezen a szép délelőttön.

Katolikus Nőinapot

rendezett a Szent Erzsébet Róm. Kat. Nőegylet a többi helybeli kat. női egyesület bevonásával április 5-én, Gyümölcsoltó Boldogasszony napján délelőtt az északi plebánia-templomban. Ez az ünnepség nem helyi-jellegű volt, hanem kapcsolódást jelentett az egész országban mindenütt ugyanezen a napon rendezett hasonló kat. női mozgalomba. A salgótarjáni kat. nőinap első szónoka Balázs Béla plebános, a Szt. Erzsébet Nőegylet v. igazgatója, megrázó erejű beszédében a mai nő lélek két ellentétes típusát mutatta be valóban művészi ábrázolásban. Az egyik típus nőiességéből kivetkőzve a forradalmak, vagy az erkölcsatlenség útjára tévedt, a másik pedig az isteni szeretet törvényeit követve igyekszik betölteni magaslatos rendeltetését. Beszédének befejezése után a szónok megemlékezett a magyar asszonyok épen akkor ravatalon fekvő nagy halottjáról, Tormay Cecilről s a jelenlevő hivatással együtt imát mondott érte. — A másik szónok, Roznik Rajmér ferencesatya az igazi katolikus női lélek és élet nagy értékeit

ismertette nagy melegséggel és kitűnő felépítésű, költői beszédében. Rámutsolt arra is, hogy a mai háborús és forradalmi feszültségű légkörben mily végtelenül fontos szerep vár az ellentéteket elsimító női lelkületre. — Az ünnepségen Krupár Gézáne a Szt. Erzsébet Nőegylet tiszteletbeli társelnöke, aki éppen most fátározik Albertaknán és vidéken a fiók-egyesület megszervezésével, Gounod Ave Máriáját énekelte. Melegen csengő, magásra szálló szopránja gyönyörűen érvényesült az örökzöld dal előadásában s különösen a könyörgő rész piamisszimói voltak művészi színek. Az éneket Csanády Miklós kísérete orgonán az előadással teljesen harmonizáló, tökéletes játékkal. A bányazenekar Vilezsál Richárd vezényletével a kat. egyházi zene két fenséges alkotását adta elő kiváló művészettel. A templomot zsúfolásig megtöltött közönség áhítatos figyelemmel és sokszor mélyeséges megindulással hallgatta végig az ünnepségnek a tiszta katolikus világnézetű áthatott s egyben az igazi művészettől megihletett számai.

Hírek és különféle

Képviselőnk betegsége. Hetek óta fekszik egy budapesti szanatórium-ban Veres Zoltán kerületünk közszere-tetnek örvendő képviselője. Súlyos be-tetegségének változó állapota állandó té-mája a város és vidék közönségének, amely hozzá volt szokva ahhoz, hogy minden közérdekű, vagy társadalmi irá-nyu eseményén Veres Zoltán megjelent közönségek előtt. Szeretettelő modorával min-denkihez volt biztató, vagy üdvözlő szava, amelyet most hetek óta szomorúan nél-külöz a város nagy társadalma. Hiszük, hogy az isteni Gondviselés megadja a mindenki által óhajtott gyógyulást és fol-ytathatja azt a szívből irányított munkát, melyet oly fáradhatatlanul végzett mindig az ő választóinak és közvetve nemzeté-nek érdekében.

Kardos Gyula kormányfőtanácsos, balassagyarmati alesperes, most vasárnap, 18-án este 6 órakor az Evang. Nőegylet vendégeként előadást fog tartani kísé-ros műsor keretében, amelyre az érdeklődők figyelmét ezután is felhívja az Elnökség.

Kéveset használt terménydará-ló eladó, cím a kiadóban.

Köszönetnyilvánítás. Mindazok-nak, akik édesapám elhunyt alkalmából részvétüket kifejezték, fogadják hálás köszönetemet.
Imris Ernő.

A Salgótarjáni Északi Ferences Plébánia Szivgárdája 1937. évi má-jus hó 6-án (Áldozócsütörtökön) a Ka-tolikus Körben és május 9-én (vasárnap) az Acélgártya Olvasóegylet nagyertermében, mindkét helyen este 8 órai kezdettel Operettelőadást rendez. Szinre kerül Lakner A. gyermekoperettje, a „Csipke-rózsika” melynek zenéjét Felek László szerezte.

Köszönetnyilvánítás. Mindazok-nak, akik szeretett férjemet, drága jó apánkat utolsó útjára elkísérték s jóleső részvétükkel fájdalmunkat enyhítették, ez-uton is hálás köszönetet mondunk.
Pleschinger család.

Műsoros gyermekdelután. Az I. körz. áll. el. iskola 24-én, szombaton delután pontosan 5 órai kezdettel az evang. kultúrház nagyertermében a sze-gény gyermekek felségelyezésére műso-ros gyermekdelutánt rendez, különféle szindarabok, mókák és kedves táncokkal, amelyre a nagyközönséget ezután is medhívja a Tanfőület. Műsormegváltás 30 fillér. Gyermekeknek külön 10 fillér.

derős napok elé néztünk nagy várako-zással.

A kis Lumpi a szürke hétköznapi életünkbe csöppent bele, aszfalt és kőfa-lak közé, ködös télvégi hangulatba.

Ott az a Lumpi szabad volt, mint a madár, nem volt kerítés, korlátlanul járhatta az erdőt, hajszolhatta a nyulat, hemperegthetett a kövér illatos fűben.

Ott az a kis Lumpi bezárva, rabság-ban éli napjait, nem is tudja még, nem is ismeri az erdőt ezerféle illatával, va-rázsaival, neszéivel, zajával. Legfeljebb az udvaron kapargálhat a piros salakban.

Mikor idáig értem, védőbeszédem-ben magamban már fel is menteltem Lumpit. Éreztem, hogy nem kötelezheti őt a nobles obligé, az előkelő száрма-zás, a kutyabőr pedigre. De még az ata-vizmus sem. Itt ebben a környezetben, ilyen körülmények között nem lehet tőle többet kívánni, mint azt, hogy egyszerűen kutya legyen. Fájának egyik egysége. Se több, se kevesebb. Tud szolgálni, pacsit adni, szőlfogadni és ezzel kiérdemli a mindennapi kosztját. Kutya sors.

Igy mondjuk mi emberek. De áll-junk meg itt egy percre. Vajon hányan mondhatják el magukról a gondolkozók, az értelmes szellemi lények, hogy a sors oda állította őket, ahová terveik, vágyaik, céljaik, elképzeléseik szárnya hajtotta? És vajon hány embernek adatik meg, hogy olyan körülmények között és olyan környezetben verhet gyökeret, ahol lsten adta lelki, szellemi és testi képességei

termőföldre találunk, virágba borulhatnak, terebélyesedhetnek a maga és emberlár-sai javára? Azt hiszem nem túlzás az a megállapítás, hogy ez csak nagyon ke-vésnek jut osztályrészül. Mert az adott képességek érvényesítése legtöbbször nem-csak az egyénen mulik, hanem azon, hogy a véletlen, a jó vagy balsors hová veti az érett embermagot. Milyen talajra, mi-lyen környezetre hull. A kövek közé, vagy a sűrű erdőbe hullott buzamag is kikel, megnő, csak éppen kalászt nem terem. Igaz, hogy a kövek között is akad-hat egy gyűszűnyi termő föld és az er-dőnek is vannak zugai, ahová betör az éltető napsugár és megérelti azt az egy kalászt. Ezek a kivételek, amelyek a sa-bályt vannak hivatva megerősíteni. A ritka szerencse fia. A többi mostoha vi-szonyok között satnyán nő fel és éli hét-köznapi életét. Emberi sors.

Szolgálni, szőlfogadni és kiérdemelni a mindennapi kenyeret.

Elhatároztam, hogy Lumpit tavasz-szal kiadom falura. Ott van erdő, rét, — szabadság! Ott hajszolhat nyulat, keres-het sündisznót, játszhat a gyerekekkel. Tudom ott meg lesznek vele elégedve új gazdái és ő is boldogabb lesz. Talán há-lás is lesz nekem. Mert oda való, ott az ő helye.

Kár, hogy az emberekkel ezt nem lehet megtenni.
Vagy igen?

„Az ötszázéves cigánymuzsika.”

A „Munka” XV. évfolyamának 15. száma foglalkozik a cigányzene ötszázéves múltjával. Jóleső örömmel olvastam a sorokat és bennük a megérdemelt elismeréseket és dicsőreket, mert jogos büszkeséggel töltheti el a magyar cigányt az a tény és tudat, hogy ők a hivatott előadói a magyar népzenenek. A magyar néplelek urrá lett az 5 évszázadon s urrá lett azért, mert a magyar néplelek a magyar földről fakadt s ennek a magyar földnek televénye — köve, víze — levegője, fája — virága, minden magyar, még a szellője is, még a sóhaj-tása is, még a fájdalom is és mert e földön bizony lelke van a televénynek, kö-nek, víznek, levegőnek, fának és virá-g-nak is.

A magyar népzeneiről és a magyar cigányzenéről dicsőreket mondani még tulzók fokokban is minden túlzástól mentes méltatás. De azt sem túlzás mondani, hogy a magyar népzene és a magyar cigányzene örök, mert addig amíg lesz kebel, melyben magyar szív dobog, addig lesz magyar nene is, hogy a magyar szív érzései-nek gazdag kincsű tárházát megnyissa s onnét, mint a bőség szarujából ontja a magyar lélek változatos és gazdag aján-dékait.

A magyar nótát megszólaltató ci-gányt magyaros zamatú zenei éreneyei a mi magyar világunkban megbecsült ér-tékké tették s ezt az értéket nem kell, de nem is szabad oly módon növelni akarni, hogy más értékeket leszóljunk, vagy le-ócsároljunk.

A magyar műzenéről úgy megemlé-kezni, mintha az magyar népzene rákfenéje volna, hatalmas túlzás és merészség is egyben. A magyar népzene minden egyes dala nemzeti vagyunk egy-egy ér-téke, de azok a dalok, amelyeket a műzene is megszólaltatott s amelyeket egy Bartók és Kodály hatalmas zenei alkotásaik fő motívumaivá tettek, azok a magyar népzene gyöngyei, melyek csil-logtak a népzeneben is, de a műzene-ben ragyognak.

Azt nem szabad irni, amit a cikk-ben így olvasok: „A műzenének, mely so-sem tévesztendő össze a népzenevel — disz-szonáns hangzataival festeni alá a műzene-nek fel nem dolgozott magyar nótát és azt ebben a köntösben bemutatni indo-kolatlan és veszedelmes, mivel megváltoz-tatja annak eredeti lényegét. A magyar nóta úgy, ahogy azt általánosságban a cigányok játsszák és ahogy az átment a magunk és a külföld köztudatába, oly nagy nemzeti érték, amelynek megvál-toztatásával nem szabad kísérletezni még akkor sem, ha ezt magasabb zenei szem-

pontok tennék kívánatosssá.” Ilyesmit bi-zony nem szabad leírunk, mert elárul-juk azt, hogy a zenéhez keveset értünk. De azt sem szabad leírni, hogy: „Végzetlenül sajnálatos, hogy a magyar cigánymuzsika az utolsó évtizedekben a „modernség” örvé alatt, amely nem egyéb a külföld majmolásánál, sokat veszített népszerűségéből a jazz-band által.” Azért nem szabad ezt leírunk, mert ez nem felel meg a történelmi hűségnek, hiszen, hogy messzebb ne menjek a mazurka, a polka, a waltzer, a boston, a francia né-gyes stb. mind szívesen járt táncok vol-tak, noha ezek sem voltak magyar tán-cok és idegen is volt a zenéjük, de a csár-dás túlélté őket, mint ahogyan tul fogja élni a mostani idegen táncokat is, addig amíg csak egy magyar is lesz a világon. Ne ócsároljuk a fiataiságot, hogy szereti az új táncokat s ne bántuk az öregeket sem, akik megértik a fiataiságot. Azután nem is a fox-trott, tangó, rumba stb. ho-nosították meg a leveletközlő női diva-tot, sem pedig az erotikus táncolást, mert ezek a dolgok nem a zenén és nem a tánc-on mulnak, hanem kizárólag a tán-colókon, akik ilyesmit képesek a csár-dásban is elkövetni, vagy esetleg elkö-vetik minden tánc nélkül is.

Legyünk óvatosak a jazznek szánt „barbár” jelzővel, mert a jazz zenészá-mai is egy-egy nép zenéjéből fakadtak és az e zenére járt táncok nemzeti tán-cok, akár a mi csárdásunk, amelyet még alig egy-két évtizede a nyugat szintén „barbár”-nak tartott, de ma már polgár-jogot nyert.

A magyar cigányzene előkelő he-lyezését nem kell komolytalan ócsárlá-sokkal javítani akarni, mert ez a gye-ngecség jele volna, viszont tagadom, hogy a magyar cigányzenét bármilyen más zene gyengíthetné abban a szerepkörében, ahol ötszáz éve hivatása van s ezt a hi-vatást le sem írható tökéletességgel tölti be.

A magyar cigányzenészek Salgótar-jánba szakadt fiaihoz csak annyit üzenek, hogy istenadta tehetségükkel nagy fel-adat és nagy hivatás vár rájuk, ami azon-ban komoly munkát, szorgalmas tanulást jelent számukra, mert a komoly felada-tot ellátni, a szép és nemes hivatást be-tölteni csak értékes felkészültséggel lehet. Meg vagyok győződve arról, hogy a sal-gótarjáni cigányzenészek az ötszázéves cigányzene ünnepein és azután is a legkövetkezőbb cigányzenével fognak bennünket megörvendeztetni, s ha ez így lesz, akkor boldogulni fognak a ci-gánymuzsikuskok. Adja Isten hogy boldo-guljanak!

G. R.

Ne küldjük leányainkat külföldre!

A külföldi iskoláknál többet nyújt a budapesti

B A A R - M A D A S

református leánynevelő intézet.

Alapos nyelvi kiképzés. Nyolc osztályú gim-názium. Internátus. Továbbképző. (Gyors-, géprő-, főző- és varrótanfolyam.)

Buda legzebb és legégszesebb helyén.

Lórántfy Zsuzsanna-ut 3. sz.

Teljes modern berendezés. Mérsékelt árak.

Kívánatra tájékoztatással szolgál az Igazgatóság.

Városunkban letelepített rövi-

videbb időre Jakab Károly festőművész,

aki közismert kiállítója a tárlatoknak.

Portré festményeit a kritika nagy elis-

meréssel méltatta. A Hangya kirakatá-

ban egy helybeli uriaszony portréja ál-

talános tetszést aratott. Megrendeléseket

kér Fülekí-u. 7. sz. alá.

Eladó kétszobás konyha és élés-

kamrás új ház a Rimaszombati u. 17.

sz. alatt.

Háromszobás lakás mellékhe-

lyiséggel és magánudvarral kiadó. Bőveb-

bet Krajcsovics Gyulánál.

Kettős öngyilkosság. Folyó hó

15-én hajnalban a bányatársulati kaszinó

földön erdőben halva találták Kovács Géza

21 éves zagyarakodói munkást és Vo-

picska Erzsébet 18 éves inászói leányt.

A fiatalok előző délután együtt voltak a

leány szüleinek lakásán. Este eltávoztak

hazulról s éjjel főbort puskával öngyil-

kosságot követtek el értelem szerelm ok-ból.

Hogy az öngyilkosság, vagy esetleg

gyilkosság milyen sorrendben folyt le, örökre titok marad. A fíu 3 bucsulevelet hagyott hátra.

Perfekt gép és gyorsíró, le-hetőség irodai munkában jártas állandó alkalmazásra, azonnali belépésre ke-restetik a Singer Varrógép R. T. céghez. Személyes bemutatkozás az üz-leti órák alatt

Meghívó.

A Salgótarjáni Keresztény Iparosok Fogy. és Értékesítő Szövetkezőte 1937. április 25-én (határozatképtelenség esetén, 1937. május 2-án) d.e. 11 órakor az „Ipartestület” székházában tartja

évi rendes közgyűlést,

melyre a t. tagokat tisztelettel meghívja

IGAZGATÓSÁG.

Tárgysorozat:

1. Elnöki megnyitó, a jelen jegyzőkönyv hitelesítésére két tag kijelölése.
2. A múlt közgyűlés jegyzőkönyvének felolvasása.
3. A zárszámadások előterjesztése.
4. Az igazgatóság jelentése, a nyereség elosztására szóló javaslat és erre ha-tározathozatal. Valamint a felment-vény megadása.
5. A felügyelőbizottság jelentése és a felmentvény megadása.
6. Alapszabály módosítások az előírt 21, 23, 24 és 25 §-okra.
7. A felügyelőbizottság megválasztása.

Mérleg.

VAGYON: Pénztár 2.124'57 P. Aru 15.724'97 P. Berendezés 2.229'83 P. Adóssok 12.865'84 P. Értékpapír 120'—P. Összesen 33.065'21 P. TEHER: Réz-jegyűtőke 5846'50 P. Tőkeartalek 12324'59 P. Hitelezők 14.644'65 P. Összesen 33.065'21 P.

Fülöres gyors Budapestre. Áp-rilis hó 25-én „Szinbázi filléres gyorsvo-nat” megy Budapestre. A vonat reggel 6 óra 10 perckor indul a Fővárosi állomá-sról és Zagyarapálván, Kisterenyén, Nagy-bátönyban, Pásztón, Apczagvaszántón és Selypen megáll. Budapestre visszain-dul éjjel után 5 perccel. Menettérít jegy ára 3.10 P. Vasúti jegyek és kedvezmé-nyes színház jegyek a Peész-cukrászdá-ban és a Gutmann-féle csemege üzlet-ben válthatók. A legutóbbi Budapesti filléres vonatra a vonat indulása előtt pár nappal már nem lehetett jegyeket kapni, jól teszi mindenki, ha jegyeről idejében gondoskodik, mivel tudomásunk szerint, már nem sok jegy áll az elárusítók ren-delkezésére.

Meghívás.

Az 1898: XXIII. törvények alap-ján alakult Országos Közbontí Hitelesző-vekezet kötelekbe tartozó

Salgótarjánideki Takaréék és hi-telszövetkezet mint az Országos Központi Hiteleszövetkezet tagja 1937 évi április hó 25-én d. e. 11 óra-kor, határozatképtelenség esetén 1937 évi május hó 9-én d.e. 11 órakor a vá-rosháza kis tanácstermében

Rendes közgyűlést

tart, melyre a tagok az alapszabályok 37 §-a értelmében meghívotnak.

Naplrend:

1. Múlt évi üzleteredményről szóló jelen-tések tárgyalása.
2. Zárszámadások megvizsgálása és a fel-mentvény megadása.
3. Mérleg megállapítása.
4. Tiszta jövedelemlről való rendelkezés.
5. Az igazgatóság 3 tagjának választása.
6. A felügyelőbizottság 3 tagjának vá-lasztása
7. Igazgatósági tagok napibiztosi díjának, felügyelőbizottsági tagok 1/4 évi vizs-gálati díjának megállapítása.
8. ifj. Győri János, Bodor János és Pokor-nyi Sándor féle ingatlanoknak árveré-sen történt megvételének és eladásá-nak bejelentése.

Netáni indítványok.

Az 1936. évi hó január 1-én a ta-gok száma 807, üzletrészeink száma pe-dig 1596 volt, az év folyamán belépett 61 tag 180 üzletrésszel, kilépett 49 tag 72 üzletrésszel, tehát maradt az 1936 év végén 819 tag 1704 üzletrésszel. 1937 évi január hó 1-étől pedig a közgyűlést megelőző március hó végéig belépett 19 tag 22 üzletrésszel, kilépett 4 tag 8 üz-letrésszel, marad 834 tag 1718 üz-letrésszel.

A felügyelőbizottság által megviz-gált 1936 évi mérleg a szövetkezet he-lyiségében kifüggesztetett és mindenki ál-tal megtekinthető.

Kelt Salgótarján, 1937 április 4-én.

Az igazgatóság.

Árverési hirdetmény.

A Salgótarjáni Takarékpénz-tár kézirátog üzletelajdonos közhirr-teszi, hogy mindazon zálogtárgyak, me-lyek zálogház üzletében elzalogosítva lettek, és amelyek kiváltási határideje 1937. évi február hó 28-án lejárt és az árverés napjáig sem kiváltva, sem meg-újítva nem lesznek. 1937. évi április hó 22-én délután 2 órakor, szükség esetén folytatolag 1937. évi április hó 23-án délután 2 órakor kezdődő nyilvános árverésen a zálogház üzlethe-lyiségében el fognak adni.

S P O R T

Gyatrán játszott az első csapat.

Csepel—SBTC 4:1 (2:1)

1000. néző. Bíró: Auspitz.

Góllövő: Sötér (3), Molnár, ill. Takács III.

Csepel: Barna — Takács, Rozgonyi

— Seregi, Gere, Kupi — Szabó, Hegyes,

Sötér, Molnár, Frigyes.

SBTC: Géczy — Szabó, Stenge —

Takács IV., Turán, Kecskés — Bretter,

Takács III., Soltész, Ménich, Borsányi.

Jól kezd az SBTC s az első 5 per-

ben két szögletet is rug. A 6. percben

bontakozik ki az első csepeli támadás,

amelyből azonban mindjárt meg lehet ál-

lapítani, hogy a profik tudnak. Az SBTC

van még fölényben s a 11. percben mégis

a Csepel jut vezetéshez. Sötér 20 m-es

szabadrugását, mintha zsinóron huznák,

ugy száll a kapuba s Géczy nem tudja kivédeni 1:0. A 15. percben Takács IV. megsejtül ez okozza az első torpanást az SBTC játéklában, egyenlítésre! azonban még telik az erőből. A 20. percben Bret-ter szögletét Turán kapura fejei, Barna maga elé üti, vetődik is utána, de Ta-kács III. a kapuba kotorja előle a labdát 1:1. A 33. percben Szabó kap rugást a térdébe és kiviszik. 7 perc múlva jön vissza, de csak statisztlal jobbzélen (!) a mérkőzés végéig. Ménich bekkel. A 41. percben tumultus keletkezik az SBTC 5-ösén s Molnár a felugró labdát befe-jeli. 2:1.

A II. félidőben az SBTC felforgatja csatársorát s ez végleg megbénítja a csa-patot. Egyelőre az SBTC van még ugyan támadásban, de csak a 16-osig jutnak el, amin tul a csatársor semmire sem képes. A 7. percben Bretter óriási helyzetben luftol. A 21. percben két szöglet is van, de mindkettő eredménytelen. A 24. percben a Csepel rendszerebb, jobb játéka eredménnyel jár. Sötér a labdára startol Géczy elől a kapuba gurít 3:1. Sok Cse-pel támadást szabálytalanul is akaszt meg az SBTC, de mégsem kerülheti el, hogy a 37. percben ujjabb gólt ne kapjon. Sötér faképnél hagyja a hállokat, kiszökkik a bekkék között is és gólt lő. 4:1. A kö-zönség egy része indul bazafelé; nem birja az SBTC csapkodó, kiábrándító já-tékát. A 42. percben a szerencse menti meg Géczy kapuját az ötödik góltól. Még egy szögletet rug az SBTC és a már szá-porán hulló esőben vége a vergődésnek.

Szögletarány 7:0(!) az SBTC javára. (!)

A mult vasárnapi Szürketaxi elleni jó szereplés után kiábrándítóan játszott az SBTC. Takács IV. és Szabó sérülése enyhítők körülmény ugyan, de nem ma-gyarazat és menség. A csatársor a gól-lövésnek eddig sem volt mestere, most azonban még helyzetet is alig tudott te-rementeni s a jó mezőnyjáték is elmaradt. Nagy baj, ha már Havas hiánya is a csa-társor teljes megbénulását jelenti. Soltész-nak egyetlen hasznos mozzanata sem volt, Bretter és Borsányi is több rosszat csi-nált, mint jót. Takács III. volt a legszor-gosabb és talán Ménich, ha elől marad. — A fedezetsor, a csapat állandó meg-bizható része is nagyon nyirkogott. Min-dig lemaradtak a csatársor mögött s így az ellenfél 16-osánál sorra összeomlottak a támadások. Takács IV. sérülten játszott, Turánnak és Kecskésnek csak perceik voltak. — A védelemben Ménich, külö-nösen pedig Stenge sokat dolgozott, de hibáik is voltak. Géczy sem volt a régi.

A Csepel, bár kevesebbet volt tá-madásban, mint az SBTC, gyors és ered-ményes csatárjátékával és szilárd védel-mével biztosan és megérdemelten győzött. Kitünt Sötér, Hegyes, Rozgonyi és Seregi.

Az utolsó 5 p.-ben 2 gólt lőtt Özd.

ÖVTK-SBTC „Ü” 3:1 (1:1)

800 néző. Bíró: Zimmermann.

Góllövő: Tóth (2), Pollák, ill. Godó.

ÖVTK: Sztani, Asztalos, Majercsik-

— Tomaj, Bisztri, Dobos — Rusznyák,

Pohner, Pollák, Tóth, Füsselberger.

„Ü”: Goda, Gáspár, Mrász — Ru-

zsinszki, Hegyi, Chmell — Godó, Jan-

csár, Walkampf, Nyerges, Szentkúti.

Az „Ü” kezd jobban és támad az

első negyedóránban. Helyzetek is bőven

adódnak Walkampf előkészítései nyomán,

de a csatárok kihagyogatják. Szentkúti,

Jancsár, majd Godó lőhetne gólt. A 21.

az ÖVTK támad, Gáspár nem vigyáz

Tóthra s az özdi gólszák közelről a há-

lőba emel. 1:0. Hamarosan egyenlít az

„Ü”. A 23. percben Szentkúti szabadru-

gása Godóhoz száll, aki rögtön lő s lő-

vése a balsarokban akad meg. 1:1. A

félidőig szép játék folyik, némi „Ü” fö-

lényen.

A II. félidőt az ÖVTK nagy iram-

mal kezdi s fölénybe is kerül. Tóth

lesz a center s irányításával veszélyesek

a támadások. A 13. percben az „Ü” tá-

mad, de előbb Szentkúti, aztán Godó

ront. A 30. percben van a mérkőzés

egyetlen szöglete az ÖVTK ellen. Nagy

az iram, különösen Özd küzd a győztes

gólért, de Mrász és Gáspár keményen

rombolják a támadásokat. Közben az

„Ü”-nek van megint meccsdöntő hely-

zete, de Godó ismét elügyetlenkedl.

A 40. percben török meg a jég. Pollák éles

lapos szabadrugással a 16-os sarkáról

Özdnak szerzi meg a vezetést. A hátra-lévő időben is az ÖVTK támad s a 45.

percben Tóth ügyesen játssza át magát a bekkéken s még egy gólt lő. 3:1.

Szögletarány 1:0 az „Ü” javára.

Meghívó

a Salgótarjáni „Turul“-nyomda rt.
folyó évi április hó 25-én d. e.
11 órakor Salgótarjában a nyomda
helyiségében tartandó

XIII. évi rendes közgyűlésére.

Tárgysorozat:

1. Igazgatósági jelentés.
2. Felügyelőbizottsági jelentés.
3. Zárószámadosok előterjesztése.
4. Igazgatóság és felügyelőbizottság részére a felmentvény megadása.
5. Igazgatósági tagok választása.
6. Felügyelőbizottsági tagok választása.
7. Alapszabályszerűleg benyújtott indítványok tárgyalása.

Salgótarján, 1937. április 15-én.

Az IGAZGATÓSÁG.

APOLLÓ MOZGÓ

1937. április 17, 18, 19 és 20-án

A legszebb, a leghatásosabb, a legmagasabb nívójú magyar film az:

ÉVFORDULÓ

Kieg: M. híradó.

1937. április 21-én és 22-én

Farkas Miklós zseniális magyar filmrendező parádés filmje:

Varieté

Kieg: Fox híradó.

Az Egyesült Keresztény Nemzeti Liga balassagyarmati osztálya április 4-én ünnepélyes keretek között tartotta évi rendes közgyűlését. A közgyűlésen jelen volt és felszólalt dr. Viczián István ny. államtitkár, a Liga propaganda és szervezési szakosztályának elnöke. Jelen volt még a központ részéről a főváros VIII. ker. liga elnöke, dr. Schaller Sándor fővárosi ügyvéd is. Az elnök megnyitotta és üdvözlő szavai után dr. Viczián István ismertette a Liga keletkezésének okait s fennállásának ma is változatlanul szükséges voltát. Rámutatott arra a veszedelemre és hatalmi erőre, amely ellen az egész világ kereszténysége küzd és küzdenie kell. A szónok végül tovább kiartatásra és munkára hívta fel az elnökséget! A nagyhatású beszéd a jelen voltakban mély benyomást keltett és élénk elismerést váltott ki. A közgyűlésen vitéz Honfi Sándor zenekísérlet mellett régi kurucnótákat adott elő tárogatón, majd Esztergályi Dénes VIII. oszt. gimn. tanuló nagy lendülettel szavalta el Székely Sándor „A rab magyarokhoz” című költeményét. A közgyűlésen megjelentek Balassagyarmat társadalmának vezető egyéniségei, az egyházak lelkipásztorai, a négyeletiek képviselői, az iparosok, a nyugdíjas vasutasok és altisztek közül számosan, összesen kb. 100 fő ligatag. A diszközgyűlés a cigányzenével kísért tárogató hangjai mellett oszlott szét.

Bányamozgók hírei. A baglyas-aljai és pálfalvai bányamozgókban vasárnap, folyó hó 18-án, délután és este, csak 16 éven felüliek számára bemutatóra kerül: A HAZAÁRULÓ című, L. Herber által rendezett, kitiűnő francia film. Forbes angol hadnagyot Bagdadba vezénylik, ahol találkozik régi szerelmével Joice-szal, aki Stark ezredes felesége lett. A hadnagyot veszélyes feladattal bízzák meg, de egyrészt árulás gyanújába keveredik, másrészt pedig az a látogatás támad, mintha felújította volna régi szerelmét az ezredes feleségével. Ebből erősen drámai konfliktus keletkezik, de a hadnagy kitűnő magát a lázadó kurdok elleni harcban és minden tekintetben bebizonyítja ártatlanságát. Főszereplői: Nagy Kató és Pierre Richard Wilm. A műsort kiegészíti: „Brioni szigete” kulturfilm és Fox világhírű.

Meghívó. A Nógrád-Hontvármegyei Tanítóegyesület „Salgótarjáni Köre” pedagógiai szemináriumi értekezlettel kapcsolatosan 1937. évi április hó 24-én (szombaton) délelőtti 9 órától kezdődőleg tartja rendes gyűlését Salgótarjában, az acélgyári elemi népiskola tornatermében, amelyre a tagokat és tanúgyaratókat tisztelettel meghívjuk. Közgyűlés: 1. Hírszegy. 2. Elnöki megnyitó és jelentés. Tartja: Buchtsicska Antal bányatársulati tanügyi előadó, járásköri elnök.

Nyomatott: „A MUNKA”-nyomdában Salgótarján.

3. A múlt gyűlés jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 4. Egyesületi ügyek. Előadó: Környei József rónatelepi bányatársulati tanító. 5. Indítványok. 6. A jövő évi közgyűlés helyének megállapítása. 7. Tagsági díjak bezedése. Ezután a pedagógiai szemináriumi értekezlet következik.

Salgótarján m. város polgármesterétől.
5399/1937.

Versenytergatalási hirdetmény.

Salgótarján m. város polgármestere nyilvános versenytergatalást hirdet a városi köztemetőben építendő ravatalozóház föld-, kőműves-, elhelyező-, szigetelő-, ács-, tetőfedő-, bádógos-, burkoló-, műkövező-, asztalos-, lakatos-, mázó-, üveges-, szobafestő-, vízvezeték és villamosvilágítási munkáira. Az egyes munkanemekre külön-külön is tehető ajánlat.

A teljes szövegű versenytergatalási hirdetmény, ajánlati minta és költségvetési ürlapok ingyen, a tervek pedig önköltségi árban hétköznaponként 9—12 óráig a város mérnöki hivatalában szerezhetők be. Posta útján való megküldés céljára 50 fillér postabélyeg mellékelendő.

Bánatpénz az ajánlati végösszeg 2 (kettő) százaléka.

A szabályszerűen kiállított és összefűzött ajánlatok sértetlen pecséttel lezárt borítékban elhelyezve, a borítékon „Ajánlat az 5399/1937. sz. versenytergatalási hirdetményben közölt ravatalozóház építési munkáira” felirással f. évi május hó 4-én d. e. 11 óráig a város iktató hivatalába adandók be.

Szabálytalanul kiállított, elkésve érkezett, vagy távirati uton tett ajánlatok nem vétetnek figyelembe.

Salgótarján, 1937 április 10.

Polgármester.

A M. Kir. állami rendőrség salgótarjáni kapitánysága.

638/1-1937 szám. Tárgy: Gépjárművek ellenőrzése.

Hirdetmény.

„A m. kir. Belügyminiszter 108.000/1937 Bm. sz. rendeletével a közúti forgalomban résztvevő magán és közhasználatu személy és teherszállító gépkocsikat, motorkerékpárokat, különleges gépjárműveket (ideértve a vontató gépjárműveket is), illetőleg gépjárműveket és pótkocsikat valóságos és jogos üzemben tartójuk, a forgalombiztonság szempontjából való megvizsgálás végett bemutatni kötelesek. A bemutatás és megvizsgálás 1937. április 1. — 1937. június 30-ig bezáróan a telep, illetőleg a lakóhely szerint illetékes I. foku rendőrhatalóságnál (Salgótarjánra nézve a Budapesti Főkapitányság VIII. ker. Juranics utcai vizsgáztató telepe) eszközölendő.

A Budapesten és a budapesti kerületben nyilvántartott vidéki gépjárművek pontos vizsgáztatási idejére vonatkozólag utbaigazítást adnak a salgótarjáni m. kir. rendőrkaptányságon, a salgótarjáni városházán és a városi hirdetési oszlopokon elhelyezett hirdetmények.

A gépjárműkerületi rendőrhatalóság a kellően megindokolt esetben a gépjárműveket és pótkocsikat, póttengelyeket az érdekeltek szabályszerűen felbélyegzett kérelmére, a gépjárműkerületi székelyén kívül is megvizsgálja, amennyiben a kiszámlálás kapcsolatosan felmerülő vizsgálati díjak és költségek megtérítéséhez hozzájárulnak.

A szabályszerű beadványi illeték alá eső kérvényt az érdekeltek legkésőbb 1937. május hó 5-ig terjeszthetik elő. A kérvényben feltüntetendő és szükséges adatokra vonatkozólag hatóságom is szolgál felvilágosítással (22-es szoba.)

A vizsgálatához szükséges ürlapokat hatóságom díjtalanul bocsátja az érdekeltek rendelkezésére.

Amennyiben a felsorolt gépjárműveket és pótkocsikat üzemben tartójuk a megjelölt időpontig nem mutatja be megvizsgálás végett, ezt a mulasztást hiteltérdelemként nem igazolja, illetőleg megvizsgálás nélkül tartja üzemben, forgalmi engedélyt, igazolólapiját és rendszámabláját be vonják és kihágást követel, melyet 200 pengőig terjedhető pénzbüntetéssel kell büntetni.

Salgótarján, 1937. április 10.

Dr. Jánossy

m. kir. rendőrkaptány
a kapitányság vezetője.

Telefonszám: 46 SALGÓ SERLEG CSOPORT Telefonszám: 46

mint ÉLASZ. Mátravidéki III. osztály

HIVATALOS KÖZLÖNYE

Hivatalos helyiség: Salgótarján, Fő-utca 244. szám. — Kései: TÁBORI GYULA főtitkár.

A. Csoport.

Egyesbír.

Kivonat az elnökség április hó 13-án tartott ülésének jegyzőkönyvéből.

Felszólítja azokat az egyesületeket, melyeknek csapatai felsőbb osztályokban is játszanak, hogy a tavaszi sportfélévben szereplő standard játékosok névjegyzékét haladéktalanul terjesszék be. Amíg az új névjegyzék be nem érkezik, az elmúlt sportfélévben beadott névjegyzék érvényes.

A SAC kérelmének helyt ad s pályájának használhatatlansága miatt április hó 18-ra kitűzött SAC—SBTC III. mérkőzést elhalasztja.

Azonnali játékgjog felfüggesztés terhe mellett kötelezi az A. csoportban szereplő egyesületeket, hogy az SSCs mint ÉLASZ Mátravidéki III. osztály hivatalos közlönyének díja fejében havi 1 P., illetve évi 12 P-t az SSCs-hez fizessenek be. Ez a rendelkezés nem vonatkozik arra az egyesületre, amely úgy az elmúlt félévben, mint a jelen félévben már befizette a közlönydíjat.

Ugyancsak azonnali játékgjog felfüggesztés terhe mellett kötelezi az egyesületeket, hogy az ÉLASZ-nak járó havi 250 P. tagdíjat minden hó 15-ig Miskolcra befizetni tartoznak.

Április 18-i mérkőzések:

Egyesület	óra	pálya
KBSE II.—MRTK	1/3	KBSE
SSE III.—PBÜSE III.	3/2	SSE
NOSE—ETK	1/3	NOSE
Weiss Arnold egyesbír.		Tábori Gyula előadó.

B. és C. Csoport.

Intéző és Fegyelmezőbizottság.

Kivonat a Bizottság április hó 13-án tartott ülésének jegyzőkönyvéből.

A Bizottság tudomásul veszi ZTC bejelentését, mely szerint nevét Zagytarónai Levente Egyesület alszótálya (ZLE) névre változtatta. És közli az összes egyesületekkel, hogy a sorsolásban megjelölt ZTC alatt ezután mindig ZLE értendő. Egyben kötelezi a ZLE-t, hogy 10 napon belül a ZTC névre szóló játékos igazolványait átírás céljából a titkársághoz terjessze be.

Tudomásul veszi ETK-nak a pálya használhatatlanságára vonatkozó bejelentést.

Salgótarján m. város polgármesterétől.
5398/1937.

Versenytergatalási hirdetmény.

(Kivonatos)

Salgótarján m. város polgármestere nyilvános versenytergatalást hirdet a Pécskő-, Régi posta- és Salgó-utcában, továbbá az Erzsébet-terén létesítendő cca 1000 m² aszfaltjárda építési munkáira.

A teljes szövegű versenytergatalási hirdetmény, ajánlati minta, költségvetési ürlapok és különleges feltételek hétköznapokon 9—12 óráig a város mérnöki hivatalában díjmentesen szerezhetők be. Posta útján 36 fillér postabélyeg beküldése ellenében küldetnek meg.

Bánatpénz az ajánlati végösszeg 2 (kettő) százaléka.

A szabályszerűen kiállított és összefűzött ajánlatokat sértetlen pecséttel lezárt borítékban elhelyezve, a borítékon „Ajánlat az 5398/1937. sz. versenytergatalási hirdetményben közölt aszfaltjárda építési munkákra.” felirással f. évi május hó 4-én délelőtti 11 óráig a város iktató hivatalába kell beadni.

A szabálytalanul kiállított, elkésve érkezett, vagy távirati uton tett ajánlatok nem vétetnek figyelembe.

Salgótarján, 1937. április 10.

Polgármester.

A starjáni kir. járásbíróság mint tkvi hatóság.
7497/1936.

Árverési hirdetménykivonat.

A m. kir. Kincstár végrehajtónak, Medvei Vilmosné, sz. Breuer Olga végrehajtást szenvedő ellen indított végrehajtási ügyében, a telekkönyvi hatóság, a végrehajtató kérelme következtében az 1881. LX. t.c. 144. és 147. §§. valamint az 5610/1931. 35 000/1931. I. M. szu.

tés és a folyó hó 11-re kitűzött ETK B.—KSE mérkőzés elhalasztását.

Április hó 11-re kitűzött JTC—ZTC mérkőzés 2 pontját a szabályzat 213. §-a alapján gólarány nélkül JTC javára írja, ZTC meg nem jelenése miatt. Egyben kötelezi ZTC-t, hogy 8 napon belül JTC-nek 540 P. bíródíjat és 2 P. pályameszelési díjat, összesen 740 P-t játékgjog felfüggesztés terhe mellett fizessen meg, ezen összegben felül megmaradt bánatpénz 260 P-t a ZTC-től mint külön büntetést az SSCs pénztára javára bevételezni rendeli el.

MLK-nak SFC B. elleni óvása ügyében felszólítja SFC B-t, hogy a következő intézőbizottsági ülésen jelentse, hogy az 1936. év november 14-i hivatalos közlönyben közzétett határozat szerint MLK-nak megfizette-e a 650 P-t. Ha igen, azt a Bizottság előtt elfogadható módon igazolja. Igazolásának elmaradása esetén is döntést hoz a Bizottság.

Felszólítja azokat az egyesületeket, melyeknek csapatai felsőbb osztályokban is játszanak, hogy a tavaszi sportfélévben szereplő standard játékosok névjegyzékét haladéktalanul terjesszék be. Amíg az új névjegyzék be nem érkezik, az elmúlt sportfélévben beadott névjegyzék érvényes.

Április 18-i mérkőzések:

Egyesület	óra	Pálya
HSE—ZISE	3	HSE
JTC—SISE	3	JTC
KAC—SFC B.	2	BSE R.
BSE Rau—ZTC	4	BSE R.
MLK—SBTC Lev.	3	MLK
PBTK—VAC	1/2	PBÜSE
KBTK—MTE	3	KBTK
ZISE B.—RTC	3	ZISE
SBTC Tör.—KSE	d.e. 10	SBTC

Kelemen István elnök.

Tábori Gyula főtitkár.

Elnökség.

Kivonat az elnökség április hó 14-én tartott ülésének jegyzőkönyvéből.

Az elnökség az intéző és fegyelmezőbizottság által felbírálás végett hivatalból áttett METSE ügyet felülvizsgálta és az intéző és fegyelmezőbizottságnak idevontatkozó határozatát tudomásul veszi, illetve azt jogerőre emeli.

Krepuska Géza elnök.

Tomka Gyula titkár.

rendeletek értelmében elrendeli a végrehajtási árverést 265 ar. P. köztartozás és ennek 1931. évi január hó 26. napjától járó 9 százalékos kamata, az árverési kérvényről ezáltal megállapított 2 P 80 f. költség, valamint a csatlakozottaknak kiadott Salgótarjáni Népbank R-T. 1500 P. 500 P+1000 P+800 P. Sonnenschein Dávid 40 P. tökéletesítése és járuléai behajtása végett a salgótarjáni kir. járásbíróság területén lévő Salgótarján megyei városban fekvő a salgótarjáni 35. szu. tkönyvben A. I. 5. sor. 1388/13a. hrsz. alatt foglalt „Ház, udvar és kert” ingatlanból a B. 43. sor. szám szerint Medvei Vilmosné sz. Breuer Olga végrehajtást szenvedett nevén álló illetőségére 3500 P. kiküldési árban, azonsítal a Salgótarjáni Közsékhivatala R-T. javára bekebelezett közszolgálati szolgálati jognak fennmaradásával, valamint özv. Gyurcsik Istvánné sz. Vinter Anna javára bekebelezett örvényi hasznélvezeti jognak és a Breuer Fülöpné sz. Stossel Mária javára bekebelezett holtig tartó hasznélvezeti jognak fennmaradásával, mely ingatlan illetőség a m. kir. Kincstár és a Salgótarjáni Népbank R-T. végrehajtatók érdekeinek a kiküldési ár felénél alacsonyabb áron alul, Sonnenschein Dávid csatlakoztatott végrehajtató érdekében pedig 4800 P. vételárnál alacsonyabb áron alul el nem adható.

A telekkönyvi hatóság az árverésnek, a tkvi hatóság hivatalos helyiségében Vaskapu-utca 1. szám 4. ajtó megtartására 1937. évi május hó 4. napjának délelőtti 11 óráig tűzi ki.

Az árverési szándékozók kötelesek bánatpénzt a kiküldési ár 10 százalékát készpénzben vagy az 1881. LX. t.c. 42. §-ában meghatározott árfolyammal számított óvadékképes értékpapírokkal a kiküldöttől letenni vagy a bánatpénznek előlegesen bírói letétbe helyezéséről kiállított letéti elismervényt a kiküldöttnek átadni és az árverési feltételeket aláírni. (1881. LX. t.c. 147. §. 150. §. 1908. XL. t.c. 21. §.)

Az, aki az ingatlanért a kiküldési árnál magasabb ígértet tett, ha többet ígért senki sem akar, köteles nyomban a kiküldési ár százalékát azonnal megállapított bánatpénzt az általa ígért ar. ugyanannyi százalékkal kiegészíteni.

Salgótarján, 1936. november 22-én.

Zelenka sk. kir. jb. elnök.

Kuchinka, írodást.

Nyomdatulajdonos: Végh Kálmán.